CĂRȚI NOUI

Prof. dr. Gh. Nedici:

Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare

(București Ed. „Universul“ 19 40, 753 pagini, ilustrații, mai multe hărți și o hartă mare a vânatului la noi in 1939)

Această carte este prima și unica în felul ei pentrucă în nicio țară nu a apărut o lucrare atât de sistematică despre istoria universală a vânătoarei, ci numai câte o lucrare mai mică sau mai mare mai ales despre istoria vânătoarei a unui singur popor. Tot așa nu s'a scris până acuma o lucrare detaliată despre Istoria Universală a dreptului de vânătoare.

Cartea d-lui consilier Gh. Nedici este o lucrare monumentală care se ocupă nu numai de istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare al popoarelor din Europa, dar chiar și al unelor popoare din Asia. De aceea ea va servi multe decenii ca un izvor principal pe care'l vor utiliza cu folos autorii din viitor. Și cum cartea se ocupă în partea II *pe larg* de istoria vânătoarei *a României* și în special de aceea a Ardealului, țara noastră trebue să fie recunoscătoare d-lui Gh. Nedici pentru munca uriașă ce a depus-o. Repet, cartea este o lucrare monumentală, fiind temeinic clădită pe o bază foarte largă. Paleontologul, vânătorul, zoologul istoricul etc. găsesc în ea tot ce-i interesează și ce le poate da un orizont mai larg, căci autorul a depus o muncă profund științifică și până în cele mai mici detalii. Ani de zile ne-ar trebui să căutăm dacă am vrea să ajungem la originea materiei, pe care a descoperit-o și utilizat autorul.

Apoi coordonarea acestei materii uriașe, deducțiunile științifice extrase din ea și concluziunile puse de autor sunt toate de o foarte mare importanță, nu numai pentru omul de știință, dar și pentru acela care vrea să cunoască trecutul semenilor săi. Un mare merit are autorul și prin faptul că descoperă greșelile făcute de unii cercetători, arătând faptele în lumina lor adevărată.

Dr. ADALBERT SZALAY
Referent pentru istoria zoologiei
Berlin

ELENA N. DINU:

DELA VIAȚĂ VECHE LA VIAȚĂ NOUĂ IN ȘCOALĂ

Tip. „Universul“ 1941

Ne obicinuisem ca în fiecare carte de pedagogie nou apărută (și lucrul acesta se întâmpla, la noi, destul de rar) să vedem acelaș efort continuu al autorului de a scăpa de obsesia câtorva nume ce monopolizaseră știința aceasta: casna lor de a da ceva original nu reușea, adeseori decât să întărească și mai mult convingerea că școala se putea declara mulțumită cu bunurile câștigate din autoritatea de nesdruncinat a înaintașilor, pe marginea gândurilor cărora se puteau broda multe adnotații, observații interesante, ba chiar încercări de comentarii — desigur elogioase —, dar cam atita tot.

Deaceea nu mică ne-a fost surprinderea și bucuria când am citit lucrarea cu titlul de mai sus, unde autoarea rupe cu tradiția comodelor compilații, în care materialul era tratat cu teama de a nu trece cu o iotă dincolo de marginile îngăduite de buna tradiție cărturărească. D-na Elena N. Dinu începe prin a mărturisi cum a luat naștere ideea de a da publicității cartea aceasta. Frământată și crescută în suflet timp de doi ani, s'a concretizat în cele din urmă într'o serioasă și bine documentată lucrare de 200 pagini, în ea fiind acumulată experiența culeasă pe teren cu ocazia numeroaselor cercuri culturale ale învățătorilor din județul Ilfov, pe care d-na Dinu, pe-atunci revizor școlar, ie conducea cu deosebită autoritate și competență. Servindu-se de cunoștințele temeinice pe care le posedă din plin, autoarea se apropie de fiecare subiect cu căldură, cu dragoste și înțelegere pentru scop în sine care nu este altul decât găsirea celor mai sigure căi ce duc spre sufletul copilului. Lipsit de o anumită cheie capabilă să desfacă lacătele ce păstrează închise comorile de simțire ce zac neștiute în fiecare copil, învățătorul, oricâtă bunăvoință ar avea, nu va putea face mai mult decât să declanșeze mecanismul cel mult renovat, al unei metode oarecare și somnolentă, de pe urma căreia nu va câștiga nimeni.

Atunci când d-na Elena N. Dinu atacă de front problema învățământului primar, în scopul de-a pune în lumină, valorificând, școala bazată pe scheletul puternic al unor experiențe îndelungate și bogate în rezultate, nu face decât să indice cu preciziune metodele cele mai noui de predare în învățământul primar.

Scrisă într'un stil plin de căldură, apropiindu-se cu înțelegere de sufletele celor mari și celor mici, lucrarea d-nei **Elena N. Dinu**, **„Dela viață veche la viață nouă în școală“** este un prețios sfătuitor pentru învățători și pentru orice om de cultură, de pe masa căreia, deopotrivă, nu trebue să lipsească.

C. P.

MARIN I. PREDESCU:

„FABULELE LUI ESOP IN VERSURI“, DIRECT DE PE ORIGINALUL GRECESC, PENTRU ȘCOLARI ȘI POPOR

D. *Marin I. Predescu*, autorul volumelor de poezii: *„Cântăreții stranei“*, *„Copiii, florile vieții“*, *„Evanghelia dela Ioan“* și *„Zâmbetele visurilor mele“*, a dat la lumină o nouă carte rară: „FABULELE LUI ESOP IN VERSURI“.

Ca și cu *Evanghelia dela Ioan*, versificată pentru prima oară în românește, după un text original tipărit, în cirilică, la 1795, d. Marin I. Predescu a săvârșit o lucrare cu totul nouă în limba patriei noastre. D-sa a izbutit să transpună în versuri populare, cincizeci din cele mai cunoscute fabule ale înțeleptului Esop din Amorium (Frigia), luându-le, fără nici o modificare, direct din grecește, cu ajutorul unui emerit elenist, profesorul pensionar Gr. Ghițescu.

Mi-a șoptit Esop din cer
ca, din limba lui Homer,
în vorbirea lui Coresi
să resfir ce mai ales 'i —

zice autorul într'o frumoasă *Predoslovie*, în versuri, pe care o încheie astfel:

Mergeți, lighioane, 'n cor, —
și vă spuneți în popor,
cu 'mpletiri de verb măiastre,
din pățaniile voastre;

să cunoască toți că voi,
în viața cu nevoi,
pilde vii ne stați 'nainte,
ca să ne 'nvățăm noi minte.

In adevăr, de multe lighioane este vorba în această carte: de lei, de măgari, de lupi, de vulpi, de pisici, de șoareci, de furnici, de căprioare, de porumbei, de greeri, de corbi, de uli, de berze și de multe altele, care, toate își povestesc, în versuri lesne de reținut pentru școlari și popor, pățaniile lor, ce seamănă foarte bine cu ale noastre și din care se pot desprinde, ca dintr'un imens câmp de experiențe, cele mai bune învățături de viață.

Cartea este tipărită în atelierele *„Universul“*, are o frumoasă copertă în colori, de pe un desen special al marelui pictor *D. Belizare* și se găsește de vânzare la librăria *„Universul“* și la toate depozitele sale din țară, chioșcuri și alte librării. Unde nu se găsește, să se ceară dela *„Universul“*.

JERTFA APOSTOLATULUI PREOȚESC

Preotul Constantin Brânzeu, secretarul cancelariei metropolitane din capitala Olteniei, a dat la iveală această nouă lucrare, în care, cu mult suflet, evidențiază toată jertfa slujitorilor altarelor spre binele Patriei.

E oglinda chipului cum se face în foarte numeroase cazuri și cum *trebue* făcut în general apostolatul preoțesc, pentru ca Biserica să rămână în veci temelia fără de prihană a înălțării Neamului românesc.

Memento

CALENDAR

JOI, 20 MARTIE

Ortodox: Sf. Uciși M-tirea S. Sava (jumătatea postului).
Catolic: Ioachim.
Protestant: Gutbert.

*

Naterea Domnitorului Alexanrdu Ioan Cuza, la Bârlad (1820).—Moartea istoricului Dimitrie Onciul (1923).

*

Răsăritul Soarelui 6.30.
Apusul Soarelui 18.21.

FAPTE ȘI GANDURI DIN ALTE VREMI
20 MARTIE

1840. **Testamentul Mitropolitului Veniamin Costache.** Acest mare ierarh al Moldovei, care, cum însuși spune în testamentul său, a făcut totul ce i-a stat în putință pentru ca să sporească sufletește și materialicește, Biserica și Țara. Acest testament al lui Veniamin Costache, terminat la 20 Martie 1840, și pe care îl publică Constantin Erbiceanu în Istoria Mitropoliei Moldovei, poate fi un model și pentru trecut și pentru viitor. Din el se poate vedea cine a fost mitropolitul Veniamin Costache.

Pentru motivul arătat reproduc câteva pasagii din cuprinsul testamentului. Iată-le:

„Am îngrijit a face îndreptare sfântului botez, pentru că în eparhia Hușilor și a Romanului și în Mitropolie deși învățau preoții a face botezul în trei afundări făcându-li-se și forme la colimvithrile ce se aflau pe la scaonele acelor eparhii, ei totuși botezau prin turnări, având pela biserici cavățele ce de abia putea cuprinde o ocă de apă și de mai multe ori și acele crăpate, iar prin poliții era lighene bărbierești... după multă stăruire o am adus la drepta deplinire canonicească pe temelia credinței ortodoxe“.

„M'am îndeletnicit și cu traducerea dumnezeeștilor cărți și cuvinte dupre măsura ce mi-au dat Dumnezeu, și a puținilor cunoștințe dobândite, temându-mă de osânda slugii cei viclene, ce au îngropat talantul încredințat lui. Dintre care traduceri pe unele le-am tipărit eu însuși cu cheltuiala mea, împărțindu-le în dar, spre mai lesnicioasă întindere a luminii“.

„Las, ert și blagoslovesc din toată inima și din tot sufletul pre toți frații mei hristiani, și pre însuși cei ce mă urăsc și pre cei ce m'au nedreptățit și pre cei ce au întins curse în calea mea și chiar pre cei ce mi-au făcut un rău văzut ori nevăzut“.

„Las sfintei Mitropolii toate odoarele mele, argintăriile și lucrurile câte din vreme în vreme le-am făcut eu spre înfrumusețare, podoaba și înzestrarea bisericii. Catedrale...“ tedrale...“

„Las sfintei mânăstiri Slatina toate odoarele bisericești câte am făcut acum din nou și câte cu ajutorul lui Dumnezeu voi mai spori aicea până la eșirea mea din viață...“

„Las mânăstirei Agapia una mie galbeni împărătești... întru pomenirea mea și a surorei mele ale cărui rămășițe se odihnesc acolo“.

„Asemenea ergolpionul cel am eu hărăzit de Monarhul Rosiei și pe care l-am dat prea-sfințitului frate Veniamin Roset cu condiție de a purta de grijă cheltuelile duhovnicescului meu fiu, ierodiaconul Veniamin Canănău, până la săvârșirea cursurilor sale teologhice, precum și a întoarcerii sale dela Athina în patrie“.

Testamentul lui Veniamin Costache este plin de momente mari din viața și înfăptuirile sale. Pentru motivul acesta este bine să fie cunoscut de cât mai mulți.

GEORGE DINCA

RADIO

Radiodifuziunea germană comunică:

Emisiunile germane în limba română se fac zilnic, la următoarele ore:

6.30: Radio Dunărea și unde scurte D.X.O. 6010 KH (49,3 metri);

17.30, 20.30 și 22.30: Radio Dunărea.

Orice alte ore indicate în presă și reviste radiofonice sunt inexacte.

JOI 20 MARTIE

6.45—8.45. ORA DIMINEȚII: Muzică de dimineață (discuri); Radio-jurnal (I); Concert de Fanfară româno-german; Muzică de dimineață (discuri).

12.30. Muzică de balet (discuri): Balet din „Faust“ de Gounod; Nunta Aurorei — balet de Ceaikowski (orch. Filarmonică din Londra dirij. de Efrem Kurtz); Ballabile din „Vicleniile dragostei“ de Glazounow (orch. Covent-Garden dirij. de John Barbirolli).

13.15. Radio-jurnal (II).

13.30. Orchestra Petrică Moțoi: Arii naționale; Beția operetei — potpuriu de Hruby.

13.50. Serviciul de știri germane.

14. Orchesta Petrică Moțoi: Serenadă de Toselli și Valsul libelulelor de Postupa.

14.10. Radio-jurnal (III).

14.30. Orchestra Petrică Moțoi: Dor de răzbunare. Ce vrei-romanțe de Cavadia și Uite-o mă; Flori de vișin și Să te iubesc pe tine—romanță de Al. Leon; Două hore boerești; Invârtite din Făgăraș și Sibiu; Mă suii pe dealul Cernii și Voinicel cu părul creț de Brediceanu; Hore și Sârbe.

15. Radio-jurnal (IV); Jurnal cultural.

15.15. Muzică ușoară vocală (discuri): Melodie din filmul „Cowboyul din Brooklyn“ de Whiting (voce: Dick Powell) și Melodie de Watte; O viață are omul de Villnow (voce: Gică Petrescu); Melodie de Fields.

13. ORA COPIILOR: Șezătoarea Școalei primare de fete nr. 53 de sub direcția d-nei Maria Popa, conducerea muzicală: Ilie Micu; „Guliver în țara piticilor“, scenariu radiofonic de N. Moldoveanu, muzica de prof. N. Oancea. Distribuția: Guliver, Marcel Gingulescu. — Crainicul, Ovid Brădescu.

18.50. Cronica artistică.

RADIO-ROMANIA

19.05—19.50. Muzică populară (discuri).

RADIO-BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

19.05. Centenarul nașterii lui Emanuel Chabrier; Cuvânt introductiv: Muzică (discuri): Marș vesel și Dans slav (orch. simfonică); Habanera (orch. Simfonică dirij. de Philippe Goubert). Orchestra Radio dirij. de Alfred Alessandrescu: Bourrée fantasque; Espania; Uvertură la „Gwendoline“.

RADIO-ROMANIA, RADIO-BUCUREȘTI și POSTUL PE UNDA SCURTA

19.50. Serviciul de știri germane.
20. Radio-jurnal (V).

RADIO-BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

20.20. Orchestra Radio, dirij de Ion Ghiga (solist: D. Teodoru — vioară): Beethoven: Uvertura „Fidelio“; Bach: Concert în la minor pentru violină și orchestră (solist: D. Teodoru).

RADIO-ROMANIA

20.20—25.45. Cântece populare — Corul A. C. T. condus de Radu Botez.

RADIO-ROMANIA, RADIO-BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

20.45. Prof. P. Tomescu, ministrul sănătății și ocrotirilor sociale.

21. Continuarea concertului orchestrei Radio, dirij. de I. Ghiga: Claude Debussy: Preludiul la după amiaza unui Faun; Schumann: Simfonia I-a (si bemol major).

21.40. ORA VESELA: Vasilache și Viorica Vrioni.

22. Radio-jurnal (VI); Sport.

22.20. Muzică vocală (discuri): Cavatina din „Pescuitorii de perle“ de Bizet și Arie din „Wilhelm Tell“ de Rossini (voce: Lina Palughi).

RADIO-BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

22.30. Jurnalul pentru străinătate în limba greacă.

RADIO-ROMANIA

22.30—22.50. Muzică de cameră (discuri): Quartet în sol major de Haydn (Quartetul Poltronieri).

RADIO-ROMANIA, RADIO-BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

22.50. Lieduri din Brahms — Al. Lupescu-voce: Odă safică, Serenadă, Singurătate în câmp, Serenadă zadarnică, Cântec de leagăn, Drumul spre iubită.

23.15. Jurnalul pentru străinătate în limbile: germană și italiană.

23.30: Muzică de Cesar Franck (discuri): Psyché și Eros—poem simfonic (Orch. sim. din Amsterdam dirij. de Willem Mengelberg); Panis angelicus și Procesiunea (voce: John Mac Cormack); Variațiile simfonice (pian: Alfred Cortot și Filarmonica din Londra dirij. de Landon Ronald).

24. Jurnalul pentru străinătate în limbile: franceză și engleză.

0.15—0.30: Instrumente de muzică ușoară (discuri): Lollipops—fox de Reser (banjo); Noapte instelată —serenadă de Micheli (Wurlitzer Orgel); Fox de Engle (xilofan și vibrafon); Polca de Vossen (armonică); Fox de Stanler (două piane).

VINERI 21 MARTIE

RADIO-ROMANIA
1875m., 160 kHz., 150 Kw.
RADIO-BUCUREȘTI
364,5 m., 823 kHz., 12 Kw.
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m., 9260 kHz., 2 Kw.

6.45—8.45. ORA DIMINEȚII: Muzică de dimineață (dicuri); Radio-jurnal (I); Continuarea muzicii de dimineață (discuri).

12.30. Voci celebre (discuri): Arie din „Tosca“ de Puccini (voce: Michele Fleta); Rugăciune orientală și Aria clopoțeilor din „Lakmé“ de Delibes (voce: Miliza Korjus); Aria lui Mefisto din „Damnațiunea lui Faust“ de Berlioz (voce: Charles Panzera); Scena morții din „Boema“ de Puccini (voce: Lucrezia Bori și Tito Schipa); Aria din „Cavalerul rozelor“ de Richard Strauss (voce: Peter Anders); Duet din „Samson și Dalila“ de Saint Soens (voce: Cernay și Georges Thill); Monologul lui Sigmund din „Walkiria“ de Wagner (voce: Franz Völker); Aria lui Sachs din „Maeștrii cântăreți“ de Wagner (voce: Alexandre Kipnis).

13.15. Radio-jurnal (II).

13.30. Orchestra Victor Predescu: Vânt de primăvară-vals de Strauss; Vino iar, tango de Nicușor Grigoriu și Incearcă să mă uiți, vals lent de Willnou; Pe drumuri din Ardeal nr. 2 de Grigoraș Dinicu-fiul.

13.50. Serviciul de știri germane.

14. Orchestra Victor Predescu: Potpuriu de muzică românească (solo acordeon: Mișu Predescu).

14.10. Radio-jurnalul (III).

14.30. Orchestra Victor Predescu, (voce: Claudiu Moldovan): Dece m'ați dus de lângă voi (voce); Bagă Doamne luna'n nor și După ochi ca murele de Brediceanu (voce); Vals capriciu de Liliana Dolescu; Gândul meu s'a dumitale de Monția și Turturea din valea seacă de Brediceanu; Arii ardelenești.

15. Radio-jurnal (IV); Jurnal cultural.

15.15. Orchestra Victor Predescu: Gavotă de Gossec; Menuet de Mozart; Mică serenadă de Becce.

18. ORA MILITARA: româno-germană.

RADIO-BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

19. Subiect rezervat.

19.15. Centenarul saxofonului.

RADIO-ROMANIA

19.15—19.50. Muzică românească de pretutindeni — Taraful Ilie Rădulescu.

19.50 Serviciul de știri germane.

20. Radio-jurnal (V).

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

19.50. Serviciul deștiri germane.

20. Radio-jurnal (V).

20.10. SEARA DE OPERA „DOAMNA BUTTERFLY“, operă în 3 acte de Puccini (discuri):

Distribuția: Cio Cio San, Margherite Scheridan; Susuki, Ida Manarani; Pinkerton, Lionelia Cecil; Scharpless, Victoria Weiberg; Goro, Nelo Palas; Prințul Yomadori, Antonio Gelli; Burzul, Guglielmo Massini.

Orchestra Simfonică din Milano și Corul Operei Scala dirij. de Carlo Sabajno.

In pauza I (21.40—22). Radio-jurnal (VI); Sport.

22.33. Jurnal pentru străinătate în limba greacă.

22.55. Muzică ușoară (discuri).

23.15. Jurnal pentru străinătate în limbile: germană și italiană.

23.30. Muzică ușoară (discuri).

24. Jurnal pentru străinătate în limbile: franceză și engleză.

0.15—0.30. Muzică distractivă (disc.).

Recensământul general al României

Expunerea d-lui N. Dragomir, ministrul coordonării și statului major economic la conferința prefecților

Folosindu-se de prezența în Capitală a prefecților și a primarilor din municipii, d. Nicolae Dragomir, ministrul coordonării și al statului major economic, a convocat o consfătuire la ministerul afacerilor interne, la care au luat parte membrii comisiei de recensământ, d-nii președinte prof. Octav Onicescu, I. Negru comisarul general, dr. Georgescu C. D. secretar general, dr. P. Vlad, Anton Golopenția și H. Stahl.

Cu acest prilej, d. ministru Nicolae Dragomir a făcut o largă expunere asupra importanței și technicei recensământului general din 1941.

Sunt convins — a spus d-sa— că vă dați bine seama de rolul și importanța recensământului general al României, în împrejurările actuale. Pentru opera de reconstrucție a statului, pe care d. general Antonescu conducătorul statului și guvernul prezidat de d-sa se străduește să o realizeze, în primul rând cu priceperea și energia d-voastră, nu ne putem sprijini pe un material statistic vechiu, cu datele lui de acum zece ani.

Altele sunt realitățile vremii noastre, ca și problemele ce avem de deslegat, țara a suferit precum știți grele și dureroase știrbiri, atât în ceeace privește numărul total al populației și repartiția ei, cât și în întinderea teritoriului național.

Trebue să știm precis care sunt realitățile naționale azi. In cei zece ani scurși de la recensământul general din 1930, chiar fără modificările produse în vara anului trecut, România a suferit mari prefaceri în structura ei demografică, socială și economică. Creșterea populației, în avantajul elementului românesc autohton, schimbă serios raporturile demografice, dar în ce măsură a operat acest proces organic, va trebui să ne lămurească recensământul general de acum.

De asemenea, posibilitățile ce s'au deschis cuceririlor ideilor naționaliste, pentru pătrunderea elementului românesc în profesiuni și întreprinderi, justifică propunerile noastre cu referire la modificările în structura socială și economică a țării. Este evident, însă că procentul acesta de reînoire și de afirmare a virtuților noastre creatoare, care până acum a operat oarecum empiric, nu ne poate satisface. Politica de populație este azi o problemă de Stat și o problemă de prim ordin; dar o politică de populație perfect adoptată scopului, e condiționată de o precisă și amănunțită orientare statistică. De aceea facem recensământul general de acum.

O deosebită grijă vă solicităm, așa dar, fiecărui prefect în județul său, pentru a duce la bun sfârșit această vastă și importantă operă. Nu mă îndoiesc că putem conta pe râvna d-voastră patriotică. V'am pus la dispoziție în subordine personal suficient, bine pregătit și destoinic. Vă dăm toate înlesnirile de propagandă și de acțiune pe teren, ca în ziua recensământului, lumea să fie pregătită și conștientă că săvârșim împreună, popor și conducători, fapte de temelie a României noui, puternică și prosperă de mâine. Rolul dvs. este să dirijați și să supraveghiați buna îndeplinire a dispozițiunilor de la centru. Și mai cu seamă nu uitați că purtați întreaga răspundere a executării recensământului în județele și municipiile dvs.

Vin să vă atrag atenția, cu acest prilej, că în technica generală a lucrării au intervenit trei elemente noui. Avem în primul rând recensământul refugiaților, expulzaților și dăunaților din teritoriile ocupate. E o cercetare pe cât de delicată pe atât de necesară, fiindcă ea trebue să ne furnizeze toate datele necesare unei soluții părintești, deplină și satisfăcătoare.

Avem apoi recensământul special al populației de origină etnică evreiască. Această problemă de stat nu va putea fi rezolvată echitabil, dacă recensământul special pe care îl facem, nu va oglindi real și precis cadrele ei.

In sfârșit, avem recensământul agricol, nou introdus în lucrarea recensământului general de acum și care este de o importanță covârșitoare, economică și socială, în opera noastră de reconstrucție a statului.

Țin să semnalez atenției dvs. misiunea ce vă revine de a lămuri populația rurală a județelor ce conduceți că n'are a se teme nici de urmări fiscale, nici de alte intervenții de autoritate, făcând declarații sincere și complete. Agricultorii, țărani sau profesioniști, trebue făcuți să înțeleagă, că, pentru a ajunge la o agricultură prosperă, conducerea statului are nevoie să cunoască toate realitățile problemei, și că această cunoaștere o dă recensământul agricol.

Membrii comisiunii generale de recensământ au dat apoi d-lor prefecți explicații asupra diferitelor probleme, pe care le ridică efectuarea pe teren a recensământului.

D. prof. OCTAV ONICESCU, președintele comisiunii de recensământ, a semnalat marea răspundere ce revine prefecților pentru efectuarea recensământului și a cerut să se dea toată atenția diferitelor probleme de Stat, pe care le supune spre soluționare deplină cadrul general al Recensământului României din 1941.

După consfătuirea cu prefecții, membrii comisiunei de recensământ în frunte cu d. președinte prof. Onicescu, au avut o consfătuire cu primarii municipiilor. S'au desbătut problemele generale, discutate în consfătuirea cu prefecții.

SITUAȚIA PE TEATRELE DE OPERAȚIUNI

(Urmare din pagina I-a)

țările de pe înălțimile din jurul orașului Keren.

Atacurile cele mai grele au fost date împotriva pozițiilor de la vest și sud-vest de Keren. Trupele italiene au contraatacat viguros în ambele direcții, reușind să oprească înaintarea și să se mențină pe înălțimile fortificate ce se găsesc la 6-7 km. de oraș. In ziua următoare numeroase atacuri și contraatacuri, însoțite de un duel de artilerie năpraznic s'au succedat cu pierderi grele de ambele părți.

Trupe din diviziile indiene britanice au luat cu asalt un fort situat la 7 km. sud-vest de Keren și au ocupat câteva înălțimi din apropiere, care domină orașul din partea aceea.

Comunicatul marelui cartier general italian spune, că pe acest front. „trupele italiene au contraatacat în mai multe rânduri pe inamic, provocându-i pierderi grele și respingând atacurile date în mai multe rânduri cu forțe superioare. Pierderile noastre au fost deasemenea însemnate. Generalul Lorenzeni a căzut cu vitejie în fruntea batalioanelor sale“.

In tot cursul zilei de eri orașul Keren a fost violent bombardat și luptele au continuat pe înălțimile din împrejurimi.

Comandamentul armatei britanice din Eritreea urmărește prin bătălia dela Keren, să slăbească dispozitivul defensiv italian ce se sprijină pe triunghiul strategic Keren Asmara-portul Massaua de pe coasta Mării Roșii.

In Somalia britanică, situația între Somalia franceză și Somalia britanică, mai rămăsese ocupată de italieni zona de la nord, dintre Marea Roșie și frontiera Somaliei franceze.

O escadrilă britanică a bombardat eri portul Berbera, de pe coasta Mării Roșii și a debarcat apoi trupe. Despre această operație comunicatul cartierului general italian relatează următoarele:

„O puternică formație inamică navală, care se prezentase în fața localității Berbera, după ce executase un violent bombardament, a debarcat detașamente de trupe, care au fost mai numeroase decât garnizoana noastră“.

Alte operațiuni sunt în curs în celelalte sectoare din Abisinia și Somalia italiană și anume în regiunea Dolo, valea fluviului Giuba și regiunea Nilului Albastru, în sectorul Debra Marcos.

După declarațiile generalului japonez Nishio, care a comandat până acum forțele navale japoneze din marea Chinei, războiul chino-japonez va intra într'o fază decisivă. In acest scop, a declaart generalul Nishio, poporul japonez trebue să-și concentreze toate sforțările; iar presiunea forțelor japoneze trebue să fie intensificată spre a putea fi distrusă rezistența ce continuă să o opună armatele generalului chinez Ciang-Kai-Shek.

R. S.

LOGICA NAȚIONALISMULUI

(Urmare din pag. I-a)

ghezii românești, care să elimine burghezia străină și parazitară, este crezul tuturor celor cari știu rolul de „motor social“ al acestei pături sociale, dar trecutul apropiat ne dovedește că o mișcare, generos pornită, a deviat lupta de pe plan național pe planul luptei de clasă.

Burghezia a fost condamnată în bloc, fără distincție, fără să se țină seama de greutățile imense ale elementelor românești muncitoare, active, dinamice, cari au reușit să trăiască într'o atmosferă neprielnică, lipsite de oxigenul creditelor și de firească înțelegere a forurilor oficiale.

Consecințele le cunoaștem cu toții și nu e timpul să le mai reactualizăm; dar ele au o explicație logică în strângerea de inimă cu care românii cari visau dreptate pentru ai lor, cari visau o Românie a românilor, au putut citi, în dările de seamă ale proceselor, numele celor cari vroiau o ordine nouă: Orac, Rusnov, Diocenco, Teaciuc, Maximciuc, Callodos.

Iar corespondentul nostru din Alba Iulia scria zilele trecute, în aceiaș nuanță a problemei:

„Președintele întrebând pe primul acuzat care îi este naționalitatea și confesiunea părinților, tânărul a răspuns cu ochii în pământ că este fiul unui grec și al unei mame de rit mahomedan. Apoi al doilea acuzat descindea și el dintr'o mamă evanghelică și tată armean...“

Strecurarea elementelor cu o obârșie mai mult decât dubioasă, într'o acțiune ce trebuia să rămână pe terenul național, pe terenul românizării vieții economice, a schimbat caracterul luptei, ducând-o pe tărâmul conflictelor fratricide.

A fost dat uitării obiectivul principal, repunerea elementului etnic românesc în drepturile lui firești, adoptându-se principiile luptei de clasă, care nu folosea decât celor cari nu aveau nicio legătură nici cu pământul, nici cu tradițiile, nici cu năzuințele specificului românesc.

Sinceritatea luptei naționale constă tocmai din acest curat aluat sufletesc: românii nu cer îndepărtarea unor străini pentru a face loc altor străini. Ei cer dreptul lor la viață, dreptul lor în țara lor, dreptul pe care nicio categorie de străini nu îl poate răpi autohtonilor, nici prin perfidie, dar nici prin teroare.

SPECTACOLUL DELA TEATRUL MUNICIPAL

D. PRIMAR GENERAL MODREANU A ASISTAT LA ACEASTA PRODUCȚIE DE BASM

Duminică, 16 crt, la teatrul municipal, „I. L. Caragiale“, a fost un spectacol școlar pentru tineret, spectacol care și-a atins pe deplin scopul.

Superior din toate punctele de vedere, a fost urmărit cu o atenție deosebită și cu o mare satisfacție de un extrem de numeros public, în mare parte părinți veniți cu copiii lor să le poată procura o distracție instructivă superioară.

Programul serbării, organizate de școala primară de fete No. 16, de sub conducerea d-nei directore Lucia Comandor Vlădescu, a fost compus din muzică corală patriotică, populară, clasică și distractivă, recitări patriotice care au procurat clipe de înaltă simțire românească, precum și frumoase istorioare în versuri, declamate cu mult talent.

In partea II-a a programului, elevele școalei au interpretat feeria „Făt-Frumos Impărat“ de d. Dimitrie Meșter.

Regia tehnică a semnat-o autorul, care a reușit să ofere o producție artistică cu reale calități de interpretare justă.

S'au remarcat elevele Mazilu Nina, Giosan Iosefina, Stoicescu Elena, Simionescu Florica, Bălan E., Dragomirescu Ileana, Bucurescu Mia, Marinescu Nelly, micuța Adina Sorohan și Achimescu Lucia.

De asemenea, autorul în rolul Smeului, a avut o creație deosebită.

După feerie a urmat baletul „Freuhlingsstimmer“ executat de eleva Tantan Consuela, care a dovedit încă odată tehnica deosebită pe care o posedă.

Serbarea s'a sfârșit cu Imnul Regal.

Conducerea muzicală a avut-o talentatul d. Ion Marian, iar balevegherea atentă a d-nei prof. Luiza Pavlovschi.

D. general Rodrig Modreanu, primarul general al Capitalei și d. inspector general al învățământului primar Mateescu, au onorat cu prezența.

ASPECTE MEDICALE MODERNE

Asistența bolnavilor de sifilis

Asistența sifiliticilor constitue nu numai ajutorul ce trebue să-l dăm semenului aflat în suferință, ci prin înlesnirea vindecării celui bolnav, o parte din lupta anti venerică, ea însăși o parte din marea luptă de însănătoșire fizică și morală a neamului, ce se pregătește.

Date fiind caracterele boalei și lungimea tratamentului, vom rezerva internarea în spitale numai pentru bolnavii contagioși restul urmând a fi tratați ambulatoriu. Capacitatea de internare a spitalelor și numărul ambulatoriilor rămâne a fi fixat în raport cu populația pe care o deservește. Teoretic, fiecare oraș va trebui să posedă atâtea paturi rezervate sifiliticilor contagioși câți bolnavi din această categorie s'au constatat în anul precedent, împărțiți prin șease dacă socotim, larg, la două luni perioada de ospitalizare a unui sifilitic contagios.

Toți ceilalți sifilitici se vor trata ambulatoriu.

Lăsând la o parte bolnavii cu stare, care se pot îngriji la medic particular, mulțimea celor fără mijloace, sau cu mijloace reduse, primesc astăzi îngrijiri la dispensariile Casei centrale a asigurărilor. la dispensariile diferitelor instituții: c. f. r., p. t. t., etc. și la dispensariile și spitalele M. S. O. S. sau ale Eforiilor din țară. La sate asistența socială este asigurată numai de spitalele și dispensarele M. S O. S., acolo unde există. Menționăm în plus asistența dată în timpul stagiului militar, un capitol extrem de important.

La orașe, cu toată această împărțire a sarcinei, se lucrează puțin, în condiții mediocre și pe alocuri rele.

Toate dispensariile stau pe bază pur curativă.

Unele din aceste dispensare din București sunt foarte cercetate, având a da îngrijiri zilnic la 80—100 și mai mult de bolnavi. In general serviciul este asigurat de un medic specialist și un ajutor, agent sanitar sau moașe, care se împart între scripturistică și tratamentul propriu. Cu personal puțin și cu bolnavi mulți, consultația pentru sifilis se transformă într'un fel de mașină de injectat în care frecvența înțepăturilor sporește invers proporțional cu solicitudinea ce trebue să o arătăm fiecărui bolnav. Cât despre educația bolnavului, asupra celor ce are de făcut la începutul boalei, când e contagios și asupra felului de viață cât timp urmează tratamentul, în foarte marea majoritate a cazurilor, nu se face nimic. Această educație, asistență în cel mai precis înțeles al cuvântului, rămâne a fi făcută de ceilalți bolnavi, mai vechi, afară pe sală, când își așteaptă rândul.

Mai sunt în Capitală și alte trei sau patru dispensarii — centre de sănătate— ce funcționează pe alte baze și cu alt personal. Lucrul ce se face la aceste Centre de sănătate este sensibil mai bun ca în alte părți, fără a fi perfect.

Deși „Centrele de sănătate“ sunt nominal organizate pentru medicina preventivă, din cauza aglomerării bolnavilor, sunt obligate a face mai mult medicină curativă. Ele sunt întemeiate pe principiul dispensarului polivalent și funcționează cu ajutorul surorilor de ocrotire, adevărate antene, care supraveghiază la domiciliu bolnavii, caută a depista nouile cazuri printre membrii familiei și contacți și a duce la tratament pe cei neglijenți.

Față de dispensare, centrele sunt superioare prin:

1. Sora de ocrotire, personal ajutător bine educat profesional, care nu administrează nici odată tratamentele dar le ajută foarte mult.

2. Existența fișierului, în care fiecare familie are plicul, iar în plic, pentru fiecare membru și boală, câte o fișe. Alături există foaia de supraveghere pe care sora însemnă ce a observat demn de comunicat la locuința bolnavului, dacă se poate face izolarea, dacă are soție, copii și familie. Toți aceștia sunt aduși la control. Grație sistemului de fișe, medicul cunoaște dintr'o privire situația unei familii în care sunt bolnavi și poate lua orice măsură ce socotește necesar. Este o mare diferență față de registrul dispensariilor obișnuite care servește mai mult, ca o justificare a activității medicului. Existența fișei, care presupune control la domiciliu, obligă pe bolnav să-și dea numele și adresa exactă; dar aceste date sunt folosite în lucrul surorilor cu toată discreția necesară. O disciplină în tratament și supraveghere este obligatorie fără a se cădea vreodată în polițism sanitar.

3. In vizitele la domiciliu, sora completează prin grai și prin lăsarea de sfaturi tipărite, educația bolnavilor în vederea împiedicării contaminărilor și a ducerii la bun sfârșit a tratamentului. In deosebi are toată valoarea această operă educativă în casele cu copii mulți și cu lume necunoscătoare a primejdiilor boalelor. Sora de ocrotire este o confidentă discretă și o sfătuitoare pricepută, bine pregătită profesional și cu puterea și autoritatea de a convinge.

In aceste condiții asistența prin tratament a bolnavilor sifilitici este făcută în condițiuni satisfăcătoare. Metoda „Centrelor“ este prețuită și de bolnavii care vin în număr mare chiar când au dreptul la asistență în altă parte. Dar afluența bolnavilor, ajunge să întreacă scopul propus. Pentru o bună funcționare, nu se poate îngriji la o consultație astfel organizată decât cel mult 50 de inși în cele trei ore afectate. Iuțeala e totdeauna în paguba calității, atunci când nu urmărim un record de injecții pe oră, ci o bună cunoaștere a bolnavului.

Dar mai este încă ceva foarte important, pe care nu-l putem trece cu vederea: necesitatea imperioasă ca medicina curativă să fie secundată de cea preventivă, fără de care riscăm să facem o muncă uriașe dar zadarnică. In acțiunea preventivă, necesitatea contactului cu bolnavul devine și mai strictă. Dar experiența ne-a arătat că este imposibil să se mai facă și medicină preventivă când numărul bolnavilor atinge, în cele trei ore, suta. S'a calculat că cifra de treizeci de bolnavi ar fi cea mai nemerită. Dar atunci ajungem la nevoia de a îndrepta restul bolnavilor în altă parte. Unde? La subcentrele curative, care urmează a se creia.

Pe temeiul celor expuse credem că putem schița astfel asistența viitoare a sifiliticilor la orașe:

A) *Unificarea instituțiilor de asistență*, unitate în conducere după nouile idei ale medicinei preventive.

B) *Inființarea de dispensarii venerice* în cadrul dispensariilor polivalente. In chipul acesta se vine în ajutorul bolnavului acoperind cu oarecare discreție, frecventarea dispensarului, care mai are și alte consultații decât cea venerică.

La dispensarul veneric se va da asistență prin tratament, se va face profilaxie și educație. Tratamentul însuși va fi gratuit și comod.

Gratuitatea va trebui să fie menținută din cauza costului urcat al medicamentelor antisifilitice, dar mai presus de toate pentru că e vorba de însănătoșirea neamului. Comoditatea tratamentului o înțelegem din punctul de vedere al orarului consultațiilor. Trebue neapărat ca muncitorul să găsească o consultație deschisă la ora când ese dela lucru. Altfel vom continua a îngriji numai femeile, pentru că bărbații sunt duși la muncă. Primejdia acestui sistem sare în ochi, dacă ne gândim că cei care trebue să muncească și nu se îngrijesc, sunt tocmai oamenii tineri care procreiază copii bolnavi, care răspândesc boala.

Atunci când vor avea timp să se îngrijească, o vor face fiindcă nu mai pot munci și sunt niște biete epave. Reese că statul e nevoit să cheltuiască mari sume de bani pentru îngrijirea unor indivizi care nu-l mai pot sluji și nici apăra.

Există și o categorie de bolnavi, care dacă ar căpăta medicamentele gratuit, s'ar putea îngriji la un medic particular. Sunt cei ce nu pot suporta costul unui tratament dar nici nu se duc bucuroși la un dispensar să aștepte la rând. Incredințându-li-se medicamentele ei ar rămâne în schimb, în supravegherea Centrului în ce privește regularitatea tratamentului și controlul la domiciliu. Inlesnirea ar fi acordată atâta timp cât și bolnavul se ține de angajamentul ce și-a luat.

C) *Centrul preventiv și subcentrele curative.* Dată fiind marea nevoe de a se creia în cadrul consultațiilor venerice, un organ de diagnostic și îndrumare și altul de tratament curativ, credem că medicul specialist ar urma să facă consultațiile nouilor veniți și să le prescrie tratamentul, să afle condițiile în care locuește și lucrează și să ia măsurile necesare de izolare și profilaxie la domiciliu și atelier, etc., să țină legătura cu celelalte consultații unde s'ar putea depista sifilisul și mai ales cu consultațiile pre și post natale, copii, etc., să administreze tratamentul gravidelor și al copiilor care în prezent nu se face sistematic aproape nicăeri, spre marea pagubă a profilaxiei în general a sifilisului, să supravegheze tratamentul în general al bolnavilor dela subcentre, să îi controleze clinic și serologic, să dea orice îndrumări cerute verbal și să aibe grije de răspândirea sfaturilor scrise, să facă operă educativă prin conferințe și proecțiuni sub egidă Centrelor.

Ca realizare pe teren, ar urma să existe câte un centru acolo unde azi e un dispensar sau se simte nevoia unui dispensar și atașate fiecărui centru câte unul, două sau trei subcentre curative.

Socotim că aceeași organizație ar trebui aplicată și la țară reunind însă în acelaș dispensar și în persoana aceluiaș medic preventivul ca și curativul. Imprejurările împiedică însă pentru moment realizarea acestui plan, care cere în fiecare sat un dispensar fix. Pentru comunele în care nu există sau nu se poate înființa un spital sau dispensar, în mod obligator va trebui să recurgem la echipa medicală motorizată, care va avea de făcut diagnostic prin examen clinic și de laborator (pe loc sau prin recoltare pentru un laborator regional) și va avea de administrat tratamentele. Așa cum însă s'a mai preconizat ideea echipei volante altădată, cu vizita la săptămână, n'ar putea răspunde așteptărilor. Echipa volantă trebuește sprijinită prin înființarea unui post fix de soră de ocrotire în fiecare sat.

Sora de ocrotire locuind în sat, va putea căpăta încrederea femeilor prin micile servicii pe care le-ar aduce cu stocul de medicamente ce s'ar încredința acestui nucleu medical și prin sfaturile pricepute ce va da. Este greu de închipuit ca acest oficiu să îl poată îndeplini agentul sanitar. Sora de ocrotire, element indispensabil în medicina preventivă, va putea avea în cazul de față și un important rol curativ, în sensul că va administra 1—2 injecții intramusculare pe săptămână (mercuriale sau bismutice) rămânând medicului grijea de a face tratamentul arsenical. Sora de ocrotire va face la sate opera educativă pentru care este pregătită și va înlocui în acest domeniu pe medic. Când țara va dispune de medici suficienți, se va afla în fiecare sat un nucleu medical elementar, propriu de a primi pe medic.

Insfârșit asistența prin tratament curativ și preventiv trebue să fie consolidată de o intensă profilaxie legislativă, morală și medicală a boalelor venerice în general.

Dr. NICOLAE VATAMANU